

Potopa

Jan Werich, Jiří Voskovec

Byly kdysi dnové,
kdy i praotec Noe se bál.
Už se sem nic nevejde,
tohleto přece nejde dál.
Jestli teďka potopa nepřestane,
ani medák na živu nezůstane.
Jak vyhlížel holuby,
plnovous mu z paluby vlál.

Táhne mu myslí, že se mu
zkřížili sysli,
že jsou to prachšpatné časy,
že se mu asi míchaj rasy.
Minulý čtvrtek navštívil žízalu krtek
a toho velkého hada má velice slepice ráda.

Rozčileně chodí po palubě lodi, nepřestává světu lát.
Až racek chechtavý klovně ho do hlavy,
pustě se mu začne smát:

"Hej starý pane, každá potopa přestane,
ono to tak nezůstazne a pak se teprv budeme smát. "
Dnes už není Noe, však za to špatní dnové jdou dál.
Zas aby se potopy obyvatel Evropy bál.
Jestli tahle potopa nepřestane,
ani noha v Evropě nezůstane.
Holubice z Ženevy zdá cestu že neví dál.

R: Táhne nám myslí, kdybychom v tom takhle zkysli,
chraňte se těch špatných časů,
aby nám chtěli čistit rasu
Bylo by mukou zdravít se jen pravou rukou
a na pouhý pokyn s hůry pálit plný fůry kultury.

My se ještě přeci takovýchhle věcí nemusíme tolik bát.
Ať si kdochce brousí zuby nebou fousy,
můžeme mu zazpívat:

"Hej starý pane, vždyť ta potopa přestane,
ono to tak nezůstane a potom my se budeme smát. "